

ת"פ 53901/05/18 - מדינת ישראל נגד ראמי טאה - לא בעניינו, עודי אבו שחידם

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 53901-05-18 מדינת ישראל נ' טאה ואח'

בפני
המאשימה
נגד
הנאשמים

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אלברט זמנסקי

1. ראמי טאה - לא בעניינו
2. עודי אבו שחידם (עציר) נאשם 2 ע"י ב"כ עוה"ד עבד
אבו עאמר ולנה סטל

גזר דין - נאשם 2

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

2. המדינה עותרת לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, להפעיל במצטבר מאסר מותנה בן 3 חודשים ולהשית ענישה נלווית, ואילו ההגנה עותרת להורות על הארכת המאסר המותנה. ב"כ הנאשם הפנו לגילו של הנאשם, טענו כי עברו הפלילי איננו מכביד וכי הודה במיוחד לו בהזדמנות הראשונה. הפנו לכך שהחזיק בחלק מן התקופה בהיתרי כניסה לישראל, משמע עבר את המסננת הבטחונית.

3. את מתחם העונש ההולם יש לקבוע בהתחשב בערכים המוגנים בחוק, במידת הפגיעה בהם ולאור נסיבות הקשורות לביצוע העבירה. כניסה לישראל בניגוד לחוק פוגעת בזכותה של המדינה לבחון הבאים בשעריה ולהציב תנאים לכניסתם.

מתחם העונש ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין נקבע ברע"פ 3677/13 אלהרוש ואח' נ' מדינת ישראל (9.12.14) (להלן: עניין אלהרוש), בין מאסר מותנה ללא קנס לבין מאסר בפועל למשך 5 חודשים (כולל רכיב התנאי) וקנס בסך 2,000 ₪.

נתתי דעתי למדיניות הענישה הנהוגה, ולכך שמדובר בכניסה לישראל ללא עבירות נלוות, ומצאתי לאמץ את המתחם שנקבע בעניין אלהרוש.

4. בקביעת העונש המתאים לנאשם נתתי דעתי לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לגילו ולעברו הפלילי.

לחובת הנאשם הרשעה יחידה בעבירה זהה משנת 2016, אז נדון למאסר בפועל למשך יומיים, ולמאסר מותנה בן 3 חודשים, בר הפעלה בתיק דנן - ת"פ (שלום חיפה) 33776-01-16 (גזר דין מיום 19.1.16) (סומנו ע/1, ע/2).

ברגיל, ובהתאם לפסיקה הנוהגת, יש להורות על הפעלת מאסר מותנה. מנגד, כל מקרה יבחן לגופו, וכל נאשם הינו עולם ומלואו. עסקינן בנאשם בן כ- 24, שהרשעתו הקודמת היחידה הינה בעבירה זהה מלפני כשנתיים ומחצה. מתעודת עובד ציבור שהוגשה (מסומנת ע/3), נלמד כי הותר לנאשם להיכנס כדין לתחומי המדינה לתקופות בלתי מבוטלות, לאחר הרשעתו (כניסות מיום 5/5/17 עד 4/7/17; מיום 24/8/17 עד 23/10/17; מיום 15/12/17 עד 13/2/18 ומיום 16/2/18 עד 17/4/18). מכאן, הנאשם רשאי היה לשהות כדין בישראל למשך 8 חודשים במצטבר, מאז הרשעתו ועד היום. היתר מסוג זה הינו חריג, בפרט כשמדובר בנאשם כה צעיר, ובמיוחד בהינתן הרשעתו הקודמת. מכאן יש ללמוד על אמון מיוחד שמצאו רשויות הביטחון ליתן בנאשם, ולחלופין על נסיבות שלא ניתן היה להביאן בפני בית המשפט. כך או אחרת, לא ניתן להתעלם מנתון זה.

בנוסף, עונש המאסר המותנה שהושת על הנאשם בגין הרשעתו הראשונה והיחידה עד כה, הינו ממושך ביותר, ואומר בזהירות כי לטעמי הוא ממושך יתר על המידה, ודאי בנסיבותיו של הנאשם.

הנאשם נתון במעצר מאז יום 23.5.18, קרי, למעלה מחודש. בנוסף, לקחתי בחשבון את הודאתו המצביעה על נטילת אחריות.

5. לאור האמור לעיל, ובהתחשב בתקופת המעצר הממושכת, החלטתי להורות על הארכת המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ (שלום חיפה) 33776-01-16 (גזר דין מיום 19/01/16) למשך שנתיים נוספות מתום תקופת התנאי המקורית.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ח, 26 יוני 2018, במעמד הצדדים.